

't Buitenblad

NIEUWSBRIEF VAN VERENIGING LANDSCHAPSBEHEER VLEUTEN - DE MEERN

Nr.1 januari/februari 2013 | jaar 2

Beste knotter,

Voor je ligt alweer het eerste nummer van jaargang 2.

- Zoals je ziet, is de kop van het Buitenblad ingrijpend gewijzigd. Atja heeft een nieuwe gemaakt; deze sluit prima aan bij de website, zoals die nu in ontwikkeling is. Ook zijn op advies van Atja hier en daar in de lay-out veranderingen aangebracht, die de leesbaarheid van de nieuwsbrief zullen verhogen. Atja, hartelijk dank !

- Op blz. 2 en 3 tref je een "oproep" aan om de Buitenplaats clean te houden.

- Een interessant artikel over de geschiedenis van het Schansbos in Linschoten moet je niet missen ! Blz. 5.....

- In fort Blaucapel is de traditionele nieuwjaarsbrunch (13 januari) weer gehouden. Een korte wandeling o.l.v. Coen in en rond het Gagelbos en een toespraak van Dries gingen de borrel en de uitstekende maaltijd vooraf. Zie blz. 6 en 7 om his masters voice nog eens door te lezen.

- Bertheke heeft de locatie van **Enig idee waar dit is ?** goed. Inderdaad niet zo moeilijk, want we hebben er pas nog gewerkt (Cromwijk te Linschoten). Klara 3 is reeds naar Bertheke toe !

- Een nieuwe rubriek is **Binnenste buiten...**, Een rubriek waarin mededelingen vanuit het bestuur naar de leden worden gedaan. Zie blz. 11

- Zin om in de buitenlucht weer eens lekker fysiek bezig te zijn ? In de komende weken zijn er weer allerlei leuke projecten waar je je kunt "uit leven".....

- Bijdragen aan 't Buitenblad in de vorm van foto's, artikelen, interviews enz. blijven natuurlijk welkom.

Aandacht voor:

De Buizerd (Buteo buteo)

Geregeld horen we op een houtkade of in een geriefbosje boven ons een klagend "gemiauw"; als we dan omhoog kijken, zien we een redelijk grote vogel wegzweven. Een buizerd dus

Buizerden zijn te herkennen aan het vliegbeeld: brede vleugels, brede en afgeronde staart en korte hals.

Ook in de vlucht zijn ze gemakkelijk te herkennen: enkele vleugelslagen, kort zweven en dan weer een paar slagen.

Het verenkleed is soms wat verschillend, van donkerbruin tot roomkleurig. Het bovengedeelte is effen, terwijl aan de onderkant verschillende dwarsbanden getekend zijn. De spanwijdte van de vleugels is ca 113 tot 128 cm. De totale lengte van kop tot staart is ongeveer 51 tot 56 cm.

Het vrouwtje is in de regel iets groter dan het mannetje.

Buizerden maken hun nest hoog in de bomen (een horst). Het ♀ legt in mei meestal 3 eieren. De broedtijd is 28 tot 31 dagen. Het jong, dat als eerste uit het ei komt, heeft de grootste kans te overleven. Bij gebrek aan voldoende voedsel sterft het zwakste kuiken en wordt uit het nest gegooid, of gewoon opgepeuzeld door de rest.

Een buizerd is pas na 3 à 4 jaar geslachtsrijp; dit betekent dat er heel wat buizerden rondvliegen, die niet broeden.

Wat voedsel betreft, is de buizerd een echte opportunist; hij eet wat voorhanden is. Ook eet hij aas, meestal dieren als verkeersslachtoffers. Onze buizerd is vaak standvogel. In de winter zijn er meer buizerden dan in de zomer, omdat veel Scandinavische buizerden naar het zuiden trekken om te overwinteren. Dit geldt ook voor de ruigpootbuizerd (Buteo lagopus), te herkennen aan de veren op de poten.

Bron: Petersons vogelgids en Wikipedia

De vijf regels voor een schone Buitenplaats

De Buitenplaats heeft verschillende functies, zoals kantine voor de veldwerkers, vergaderruimte voor het bestuur en ontvangstruimte voor gasten, sponsors, medewerkers van gemeenten en vertegenwoordigers van natuurorganisaties. Aan de hand van vijf regels houden we de Buitenplaats voor iedereen aantrekkelijk.

1. Wis je eigen sporen

Laat de ruimte achter zoals je hem aangetroffen hebt: schoon en opgeruimd. Sporen wissen doe je ook in het toilet, de keuken en de buitenruimte. Laat natte werkhandschoenen of zaagpakken buiten onder het afdak drogen.

2. Berg bederfelijke waar op

Zet aangebroken drank en etenswaren die kunnen bederven in de koelkast. Bewaar droge etenswaren in kastjes. Voorkom hiermee ongewenst bezoek van muizen en ratten en ander ongedierte.

3. Scheid afval

Zo overdreven als onze oosterburen het doen, hoeft nu ook weer niet. Maar van een natuurclub als de onze mag je verwachten dat het juiste afval in de juiste bak gaat!

4. Berg brandstof veilig op

Brandstof hoort uitsluitend in de brandstofkast!! Ons gebouw is weliswaar van staal, maar met al dat hout in de buurt kan het goed mis gaan. En dan kunnen we weer op zoek naar een nieuw onderkomen.

---

5. Spreek elkaar aan

Misschien de moeilijkste regel: spreek elkaar erop aan op de regels, maar doe dat wel op een positieve manier. "Wil je dat lege pak in die afvalbak doen? Dan houden we het hier met zijn allen netjes" klinkt sympathieker dan "ruim die zoi eens op".

In de rubriek **De Boomstam** wordt een (aspirant)lid uitgenodigd te verhalen wat de beweegredenen zijn een deel van de vrije tijd in te zetten voor het landschapsbeheer.....

In deze nieuwsbrief verhaalt Kees van Dijk.....

◀◀ zie hier Kees met één van zijn favoriete bezigheden: oefeningen op de brug met ongelijke leggers.....

Foto: Atja Apituley

Knotten

Een begrip voor velen, maar ook een bron voor mogelijke verwarring, want een knot kan van alles zijn. Een knot wol, een knot(je) in je haar, een knot(s) (of mag dat laatste niet)? Ooit heb ik een bekende bioloog (M.D.) horen zeggen dat al dat geknot in en aan bomen maar onzin is, immers wat is mooier dan een volgroeide hoge boom? Eens had dat geknot een functie voor de agrariër. Van het geogste hout werd van alles gemaakt, zoals stelen voor gereedschap en de koeien werden aan staken vastgezet in een grupstal. En het werd als kachelhout gebruikt. En dat laatste doen we nu nog.

Maar moet het wel? Is het nog nodig?

En dan de vraag, waarom doe ik het eigenlijk?

Ik heb geen boerderij of vee wat gevoerd zou moeten worden met geogste blaadjes. Dus waarom? Als ik een bijl nodig heb koop ik er een met steel, dus die hoef ik ook niet te maken. Ok, er staat een houtkachel thuis, maar die wordt gevoed met hout uit een andere bron, daar is het knotten niet (nog niet) voor nodig.

Doe ik het dan omdat ik bezig wil zijn met aardige mensen die iemand kunnen gebruiken met wat kennis van bomen en motorzaag-geweld? Want dat is wat ik heb te bieden. Handwerk, hoe stil en nobel ook, is niet aan mij besteed. Ik zie graag een beetje productie en effectiviteit.

Dus knotten – een nobel doel?

Misschien voor mij toch meer een bezigheid, en voldaan moe zijn na een dag werken in het vrije veld.

Alle andere motieven hebben zeker vele waarden en positieve kanten, maar voor mij is het toch iets anders.

Ik geef de Boomstam door aan **Martin Bakker Arkema**.

De essentaksterfte

deel 2

Kan de ziekte bestreden worden?

De essenschimmel verspreidt zich over grotere afstanden via sporen door de lucht. Het heeft daarom geen zin om een terrein met al dan niet besmette essen af te sluiten. De essenschimmel is snel verspreid op veel bomen. De infectiedruk op nog gezonde bomen zal nauwelijks effectief minder worden door sterk aangetaste essen snel te verwijderen. Er is (nog) geen effectieve, praktisch uit te voeren bestrijdingsmethode voor de essenschimmel in de groene ruimte.

Er is ook nog geen regelgeving op dit punt. De advisering is er vooral op gericht hoe het beste met de ziekte rekening te houden in het beheer.

Op de foto is goed te zien dat dit exemplaar ziek is: zwarte verkleuringen...

Dunning of knotwerkzaamheden uitstellen

Omdat in pas gedunde of afgezette weer uitlopende opstanden massale aantasting te zien is, adviseert het Bosschap om geplande dunningen of knotwerkzaamheden uit te stellen en eerst een strategie te bepalen hoe met de opstanden om te gaan, gezien het risico op massale sterfte.

Zo zal er, als eenmaal massale sterfte in een afgezet hakhout of zwaar gedunde essenopstand optreedt, veelal snel een sterke ruigte ontstaan, die eventueel herstel door aanplant achteraf sterk zal bemoeilijken.

Geen grootschalige maatregelen in het milieu uitvoeren

Bomen onder stress zijn altijd gevoeliger voor ziektes. Daarom adviseert het Bos-

Schap ook om op korte termijn geen grootschalige maatregelen te treffen in het milieu van essenopstanden, zoals bv. een flinke verhoging of verlaging van het waterpeil.

Zorgen voor meer resistente populatie essen

Omdat er verschillen zijn in mate van resistentie tegen de essenschimmel, die deels genetisch bepaald zijn, kan er gewerkt worden aan een grotere resistentie van de populatie essen in Nederland. Daarom adviseert het Bosschap om niet of nauwelijks aangetaste bomen in het beheer zoveel mogelijk te sparen. Op dit moment is er nog geen resistent plantmateriaal bekend. Het is ook nog niet duidelijk of er materiaal te vinden is dat volledig resistent is. Hopelijk komt hier op korte termijn onderzoek naar.

Omvorming van essenopstanden

Het ziet er naar uit dat er onvoldoende tijd is om op korte termijn met resistent plantmateriaal essenopstanden op grote schaal te behouden.

Daarom is het van belang om tijdig een eventuele omvorming naar opstanden met andere boomsoorten te plannen als het karakter van bos of hakhout behouden moet blijven.

De volgende aanbevelingen kunnen hierbij helpen.

- vanuit cultuurhistorisch oogpunt is het van belang om hakhout als beheervorm te behouden.
- Voor het behoud van natuurwaarden kunnen echter ook andere beheervormen worden ingezet.
- Voor de natuurwaarden is het belangrijk om oude essenstoven zo lang mogelijk te handhaven, totdat er andere dikke oude stamvoeten aanwezig zijn. Op die stoven en stamvoeten komen bijzondere insecten en mossorten voor. Als veel essen afsterven zal er een dichte ruigvegetatie kunnen ontstaan, die ongunstig is voor oude bosplanten en bosverjonging.
- Omvorming is een allerlaatste optie en moet alleen ingezet worden wanneer een substantieel van de essen afsterft.

Over die omvorming meer in een volgend Buitenblad.

Bron: het Bosschap

De Linie van Linschoten (Het Schansbos)

Miek wist een interessant artikel op te duiken over het Schansbos, bij velen van ons bekend als een werklocatie waar je nog wel eens een nat voetje kan halen.

Dit jaar staat het Schansbos als project 3.7 in het winterprogramma (maar nog niet zeker of we het werk ook gaan uitvoeren).

Het bos ligt zowel aan de oost- als aan de westkant van de Reinaldaweg, de doorgaande weg van Montfoort naar Linschoten.

Waar komt dit bos vandaan ?

Voor het antwoord op die vraag moeten we best ver terug in de geschiedenis.....

Al in de middeleeuwen bleek, dat je een stad of streek in Holland goed kon verdedigen door het land er om heen onder water te zetten. De vijandige troepen konden niet door de veenmoerassen heen.

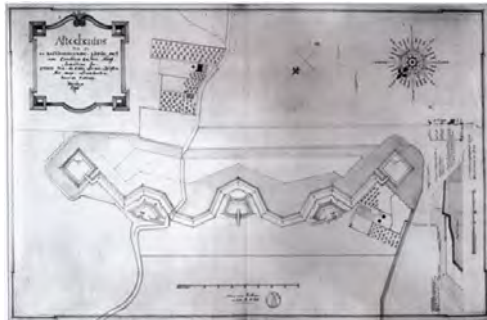
Natuurlijk bleven er wegen op het wat hoger gelegen land open, zodat de stad nog wel bereikbaar was. Maar een weg is makkelijker te verdedigen dan een heel gebied.

In het jaar 1672 (het rampjaar) werd Holland bedreigd door de Fransen, die Utrecht al veroverd hadden, door de Engelsen en door 2 grote Duitse bisdommen. In allerijl werd een waterlinie ingericht; die liep van Muiden, via Woerden naar Gorkum.

Deze waterlinie hield de Franse troepen buiten totdat het ging vriezen; toen werden alsnog Bodegraven en Zwammerdam geplunderd.

Na 1672 werd gewerkt aan verbetering van deze waterlinie. Daarvoor zijn tal van verdedigingswerken gebouwd. Eén van de zwakke punten was onder Linschoten. Daar lag een stroomrug, een hoger gelegen gebied, dat niet onder water gezet kon worden.

Daar zou een apart verdedigingswerk moeten komen. De beroemde vestingbouwer Menno van Coehoorn tekende in 1690 een kaart met daarop de "Linie van Linschoten".

Een 'Afteekening van de gebastioneerde linie ... in plaats van de Oude Linie Buijten Het dorp Linschoten. Voor de Vesting Woerden. 1796'. (MvC)

In 1747 wordt het Huis te Nesse met de hoog gelegen gronden waar het op stond gekocht. Het doel was de grond af te graven, zodat de waterlinie vergroot kon worden. Uiteindelijk wordt dan in 1792 de verdedigingslinie "De Schans" aangelegd.

Enkele jaren later, Nederland was inmiddels bezet door de Fransen, was er nog een Frans legerkamp in het Schansbos.

Utrecht viel buiten deze zgn. Oude Hollandse waterlinie, omdat Utrecht in 1672 al bezet was door de Franse troepen. Toen er nog gewerkt werd aan de Schans bij Linschoten waren er al plannen om ook Utrecht op te nemen in de waterlinie.

Na 1815 wordt begonnen aan de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Deze liep van Muiden via de oostkant van Utrecht naar Gorkum. De forten rond Utrecht stammen dan ook uit die tijd.

Er is dan geen behoefte meer aan de oude waterlinie.

Zo rond 1840 wordt de Schans van Linschoten dus weer afgegraven. Maar nog steeds, 170 jaar later, is de plaats in het landschap goed zichtbaar. ▶▶

Toekomst van het Schansbos

In 2011 publiceerde de gemeente Montfoort een visieplan voor 2030. Het Schansbos wordt daarin een aantal keren genoemd als belangrijk groengebied. Het idee is om de openstelling van Huis te Linschoten te verruimen en de toegankelijkheid van verdedigingswerk Linie van Linschoten te verbeteren. Op kaarten zien we ook een fietspad vanuit Linschoten via Huis te Linschoten en het Schansbos richting Nieuwegein lopen.

Bron: Wikipedia

Nieuwjaarstoespraak 13 januari '13

Op donderdag 27 december, terwijl ik nog wat zwaarlijvig uit de kerstdagen was gekomen, reed ik naar de Mastwijkerdijk, om mij aan te sluiten bij de groep knotters die daar al even bezig was. Het leek aanvankelijk wel een motorcrosswedstrijd, zoveel motorzagen waren aan het werk. Gelukkig was Jan G. op familiebezoek, en ook was het geen vrijdag dus Ad en Truusje waren er niet, want die zouden niet blij geweest zijn met al dat geknetter. Het was zonnig, rustig weer met een aangename temperatuur.

Ook Koos was er niet, een dagje uitbuiken denk ik, en Ad verving hem, heel vanzelfsprekend. Uiteindelijk werkten we die dag met 12 man – om wat preciezer te zijn 11 man en een vrouw . We werkten zo hard dat Hans het sein gaf om wat eerder te stoppen, zodat er voor de vrijdagploeg ook wat overbleef. In het volgende filmpje kunt u zien waar ik het over heb.

[men ziet een korte impressie van het werk bij de Fam. Jansen aan de Mastwijkerdijk]

Het terugzetten van wilgen over zo'n 150 m tot de oorspronkelijke grens.

Foto: Dries Willems

Waarom begin ik deze nieuwjaarstoespraak met deze impressie van een gewone werkdag, zoals er zoveel zijn bij de Vereniging. We werken tenslotte zo'n 156 dagen per jaar, dat is bijna

43% van het jaar! Heel gewoon, toch?! Nee, dat is niet heel gewoon, dat is heel bijzonder. Er is geen vrijwilligersorganisatie op het gebied van landschapsbeheer – misschien zelfs op geen enkel terrein – die zo intensief en professioneel werkt als de onze. We werken met professioneel materiaal, we zetten het werk op een professionele wijze uit, we zijn serieuze gesprekspartners van professionals en

beleidsmakers die van landschapsbeheer hun beroep gemaakt hebben, we hebben een fantastisch eigen honk, De Buitenplaats. Allemaal niet gewoon, maar heel bijzonder. Wat ook bijzonder is, is dat we de meesten van ons geen professionals zijn. We doen het niet voor ons beroep, niet om het geld, we werken voor ons plezier, uit liefde voor de natuur en omdat we ons nuttig willen maken voor de samenleving, naast ons werk en vele andere taken en verplichtingen. We mogen dan ook uitermate trots zijn op onze Vereniging. En dat wil ik hier even heel duidelijk gezegd hebben!

Dat wil niet zeggen dat we zelfgenoegzaam moeten worden. Feedback is welkom, feedback is nodig om ons scherp te houden en ons verder te ontwikkelen. Bij feedback denk ik zowel aan positieve als aan kritische feedback, allebei op een positieve manier gebracht: wat doet ieder van ons goed, en wat kan beter?

In het eerste deel van het jaar was er veel tumult binnen de Vereniging. Drie zaken zetten de betrokkenheid, de sfeer en het plezier in het werken onder druk, zo bleek uit het rapport dat Miek en Luisa hadden opgesteld: het geschil rond bepaalde personen, de spanningen tussen voormalige en huidige coördinatoren in het veld, en het optreden van (leden van) het bestuur richting de leden ten tijde van de bouw, maar ook in het veld. Ook de Algemene Vergadering van 8 juni 2012 droeg hier de sporen van. Intussen is er veel gebeurd. Ik noem een paar van de belangrijkste punten:

- Het bestuur is uitgebreid met twee personen en is een stuk gestructureerder gaan werken, met een strakkere agenda.
- We hebben een actiematrix opgesteld met zes aandachtsgebieden: Algemene uitgangspunten, Visie op groen, Logistiek en werk, Financien, Leden en onderlinge communicatie, en Communicatie en PR naar buiten. Hier zijn 19 actiepunten uit voortgekomen, sommige op de korte termijn, andere op de langere termijn te realiseren. Om een voorbeeld te geven van zo'n actiepunt: 'het opleiden van leden op het werk' wil ik jullie dit filmpje laten zien.

[men ziet hoe Kees van Dijk met veel fingerspitzengefühl en enige toelichting de ketting van een motorzaag vertoelt]

Een ander voorbeeld van een actiepunt is het in kaart brengen van Reints activiteiten. Jullie weten dat Reint per 1 januari j.l. zijn verantwoordelijkheden heeft overgedragen, wat niet wil zeggen dat hij niet actief en betrokken blijft. We hebben gesprekken met Reint gevoerd en een en ander is op papier gezet.

- Wat we niet als actiepoint hebben geformuleerd maar wel hebben gerealiseerd is Het Buitenblad. Hans van A. is erin geslaagd om in heel korte tijd een prachtige Nieuwsbrief te produceren en het vijfde nummer is inmiddels alweer verschenen (0+4). Nu weten we allemaal dat Jan G., in twee dagen vier stevige elzen af kan zetten, dat Coen een meester is in kerstklokjes en kaarsenstandaards maken en dat Reint op Texel zijn glutenvrije kaakjes door de vogels laat opeten. Zo komen we meer te weten over het werk, over elkaar en elkaars eigenaardigheden.
- Als bestuur hebben we ook gesprekken gevoerd met Koos en Frans omdat de spanningen tussen die twee te hoog opliepen. Dit heeft ertoe geleid dat Frans zich een tijdje heeft teruggetrokken, ook omdat hij een oogoperatie moest ondergaan. We hopen van harte dat Frans in 2013 weer een plekje binnen de Vereniging kan vinden die bij hem past. Onze waardering voor wat hij voor de Vereniging betekent is groot.
- Atja en Daan zijn ook druk in de weer met het vernieuwen van de website. De eerste ontwerpen liggen er, we moeten nu de slag gaan maken naar operationalisatie. Daar zullen we een bureau voor in moeten schakelen en dat kost altijd een paar centen.
- Wat betreft de financiën komen er positieve signalen van de penningmeester. We hebben voldoende liquide middelen.
- We hebben een start gemaakt met de themagroep Visie op Groen, om weer eens scherp te krijgen waarom we het allemaal doen, en welke projecten we wel en niet moeten oppakken. Op de AV in het voorjaar zal dit visiedocument er liggen, zo is ons heilige voornemen.
- Ruud heeft de houtverkoop overgenomen waarbij we dit jaar onze klanten tijdig op de hoogte brengen van de start van de houtverkoop, waar we ook eerder mee beginnen.
- Een punt van zorg is nog het beheer van het gebouw. Miek Vaarten is per 1 januari gestopt met haar werk als beheerder en we zijn op zoek naar een vervanger. We zoeken iemand die goed bereikbaar is, zorgvuldig is in afspraken en gemakkelijk contact kan maken met mensen van verschillende pluimage. Ons gebouw is nl. multifunctioneel: kantine voor de veldwerkers, vergaderruimte voor het bestuur en ontvangstruimte voor gasten. We vinden het dan ook erg belangrijk dat we het schoon en opgeruimd houden. Om elkaar daaraan te helpen herinneren hebben we een vijftal regels opgesteld, waar we ons in 2013 allemaal aan gaan houden. We zijn nu extern aan het zoeken naar een beheerder. Maar wat zou het fijn zijn als we die uit eigen gelederen kunnen vinden. Met 40 vrijwilligers op de ledenlijst moet dat toch lukken, denk ik dan!
- We weten, Koos, dat bij ploegbaas zijn veel komt kijken. Je moet er altijd maar zijn, overal op letten, zorgen dat ieder zijn ding doet, hier en daar sturen, hier en daar steunen. Je rijdt de vrachtwagen, zorgt voor de materialen. En als je dan aan het eind van de dag moe op de Buitenplaats komt, moet je ook nog zorgen dat alles opgeruimd en afgewassen wordt. Geen sinecure. We waarderen enorm wat je doet en bieden je alle steun die je nodig hebt om je werk goed te kunnen doen.
- Ook zijn we erg blij dat Hans van der Zwet weer helemaal terug is. Texel is blijbaar een gezondmakend eiland! Je pakt steeds meer taken op en ondanks je langere reistijd ben je steeds vaker present. Compliment! En ook Jan G. is er weer helemaal, nu zijn verhuizing naar De Meern achter de rug is.
- Over het onverwachte vertrek van Atja uit het bestuur heb ik jullie pas geleden nog geïnformeerd. We zijn blij dat de kwaliteiten van Atja voor de Vereniging blijven behouden en dat zij op onderdelen inzetbaar wil zijn.

Tot slot. Ik heb vrij uitgebreid teruggekeken, om jullie te informeren over wat er is gebeurd tot nu toe. Deze ingezette lijn willen we doorzetten: verder vergroten van onze slagvaardigheid, goed blijven communiceren met onze leden (dat gaan we ook doen via het Buitenblad), onze leden zoveel mogelijk betrekken bij zaken die de hele Vereniging aangaan, conflicten tussen mensen niet laten oplopen maar bespreken en praktische oplossingen zoeken, zorgen dat het beheer goed geregeld is, dat we een heldere visie op groen hebben en allemaal weten waarom we het doen, aandacht voor individuele leden.

Aan het eind van 2013 willen we opnieuw een peiling houden onder onze leden. Ik hoop jullie dan ook aan het begin van 2014 met trots te mogen vertellen dat 80% van onze leden zich betrokken voelt, plezier heeft in het werk, in een goede sfeer. Net zoals de veldwerkers dat deden in het eerste filmpje dat ik jullie liet zien. Namens het bestuur wens ik jullie allemaal 156 plezierige werkdagen en een opgeruimd 2013 toe!

Namens het bestuur,
Dries Willems

Van de werkvloer

In de laatste nieuwsbrief werd gewag gemaakt van 6 diehards die op de Vitenskade doorwerkten. Dat het niet altijd eenvoudig is de werklocatie te bereiken, blijkt uit bijgaande foto. Er moest letterlijk een toegang gebrand worden.

We pakken de draad weer op dd 13 december. Met 7 personen werd het werk op de Vitenskade her-
vat.

Op vrijdag de 14^e werkten 11 knotters zich in het zweet om de werkzaamheden op deze kade voor dit jaar af te ronden. Snoeihout werd op rillen gelegd en het bruikbare hardhout zal in het voorjaar tijdens een droge periode opgehaald moeten worden.

Foto: Jan Kleymans

Zo langzamerhand is er een traditie ontstaan: het samenwerken met een aantal vrienden van het Maximapark op een zaterdag in het winterseizoen. Dit jaar was op zaterdag 15 december een aantal elzen op een eiland in de Binnenhof aan de beurt.

Zo'n 10 (volwassen) vrienden en zo'n 10 leden van de vereniging LVDM ont deden in een paar uur tijd de elzen van "overtollig" hout. Snoeihout werd in naburige houtopstanden gelegd. Het wat dikkere hout voor brandconsumptie ging naar de houtopslag.

foto:Jan Kleymans

Als muzikale achtergrond kon het nummer "Heen en weer" van drs. P. wel gebruikt worden. Na afloop kon er soep genuttigd worden.

Het volgende project (3.1), gestart op donderdag 20 december, zou wat meer voeten in (de modderige) aarde hebben. De geplande 3 dagen bleken te weinig om de klus te klaren. Het terugzetten van wilgen over zo'n 150 meter tot de originele grens werd aanzienlijk bemoeilijkt door de stevige bramen. De bramen leken de wilgen wel te omarmen en veel liggende wilgentakken bleken weer geworteld.

Tevens werd er een behoorlijk aantal opgaande wilgen afgezet

aan de IJsselzijde met het doel onder meer jonge essen meer licht te geven.

Al met al werd er zeker zo'n 165 uur door resp. 7, 7, 10, 12 en 6 leden gebuffeld.

De ril langs de "bosrand" bood dan ook aan het eind van de vijfde dag een imposant aanzicht. Aan de zijde van de autosloperij werd nog wat overhangend hout teruggesnoeid. Bij droog weer kan er wat dikker wilgenhout opgehaald worden om verwerkt te worden tot hardhout.

foto: Jan Kleymans

Op 20 december gingen bovendien Koos, Ton en Jan als tolk naar het Zeister bos om ca 4 kuub hout op te halen (hardhout en den).

Een soortgelijke actie werd op 28 december herhaald met nu een zware vracht van ca 6 kuub.

Het naaldhout wordt in het voorjaar verwerkt tot redelijk grote moppen en in de muur van De Buitenplaats gelegd ter vervanging van het essen- en iepenhout, dat weer in de verkoop gaat.

Foto: Jan Kleymans

Zaterdag 28 december werd een soort "tussendag"; er werd met 11 personen gewerkt tegenover de Buitenplaats (project 1.5).

Een drietal wilgen werd geknot, overhangend hout er tegenover teruggezet. Truusje en Ad wisten van het snoeihout weer een ril in optima forma te maken.

's Middags werd begonnen met het (hoog) knotten van één van de elzensingels. Het snoeihout werd over de brede sloot gegooid en met het hout van de wilgen werd begonnen met het realiseren van een horst.

Foto: Jan Kleymans

Na de jaarwisseling (nog de beste wensen !) werd op 3 januari naar een nieuw adres gereden en wel naar de Tiendweg in Harmelen (pr. 2.3).

Met zijn tienden werd begonnen met het knotten van een 30-tal wilgen; de lucht was grauw en de grond weldra behoorlijk modderig. Tot overmaat van ramp wilde de brander niet echt op gang komen. Gelukkig had Ton zelfgebakken oliebollen meege-
nomen en Jan K. iets ondefinieerbaars, dat in Griekenland rond de jaarwisseling wordt gegeten. Maar, het moet gezegd, het was wel lekker. Een paar volhouders hadden rond half twee toch wel een aardig vuurtje weten te bouwen, zodat er nog heel wat snoeihout verbrand kon worden. De volgende dag, op vrijdag, werd men aangenaam verrast door wat pakjes met wat lekkers voor bij de koffie met de mededeling dat ons een prettige werkdag werd toegewenst door de eigenaar.

foto: Jan Kleymans

Het vuur was zo weer opgepoord en in snel tempo werd de rest van de wilgen geknot en de singel achterin gedund.

Daan kwam nog overheerlijke appeltaart brengen (hulde!).

Zaterdag 5 januari was weer een "tussendag"; met 10 knotters werd een vervolg gemaakt met de elzensingel tegenover de Buitenplaats. Er was zelfs een extra werkdag op woensdag 9 januari; vier leden konden de kale token van zaterdag niet aanzien en hebben in de regen nog uren doorge-
werkt.

De week erop was een behoorlijke grote opkomst (resp. 10, 12 en 9 leden) op het project 3.6. Een locatie waar we al weer voor het vierde achtereenvolgende jaar werken.

Op de donderdag werd begonnen met het afzetten van een 20-tal elzen en een esdoorn aan de Liefhovendijk. Een bewerkelijke klus, die m.b.h. van ladders en touwen en wat trekkracht en de meestermotorzager Kees in één dag geklaard werd.

De dag daarna werd begonnen aan de oostelijke rand van het zuidelijke bos.

Met voor de verandering mooi zonnig weer was het bepaald geen straf om in het "bos van Cromwijk" te werken.

Ad en Truusje gaven nog een masterclass "rillen bouwen". Met 12 harde werkers ging het crescendo.

Foto: Hans van Aartrijk

Foto: Jan Kleymans

Heel fraai waren de duizenden sneeuwklompjes in de lagere delen van het bos, waar we gelukkig wel uit de buurt konden blijven.

Jammer dat ook hier aangetaste essen waren te zien; essen, die we 2 jaar geleden geknot hebben.

Op zaterdag 12 januari werd 's ochtends eerst met een paar man koffie gedronken bij Tineke Cromwijk; daarna was het met zijn negenen weer 't bos in. Tussen de middag had Bertheke gezorgd voor een smakelijke groentensoep. Gesterkt was 't 's middags bij prima weer een fluitje van een cent om het karwei dit jaar in het bos van Cromwijk af te ronden. Na afloop was men zo tevreden, dat men het wel weer eens tijd vond voor een **staatsiefoto**. Atja nam daar alle tijd voor.

Donderdag 17 januari zag het parkeerterrein van het Wapen van Haarzuilens (project 1.4) er voor de verandering eens (sneeuw)wit uit. Een klein klusje daar, want maar 12 knotwilgen met vrij dun snoeihout.

Eerst heette de eigenaar, de heer Van Dommelen ons hartelijk welkom met koffie in zijn restaurant. Het werk vlotte snel, mede omdat er gebruik gemaakt kon worden van de (dunne) ijsvloer om een en ander af te voeren. Het snoeihout werd zo neergelegd, dat het later gemakkelijk de versnipperaar in kan. Tegen 12.30 uur zat het karwei er op en werden we met zijn elven (jowel) uitgenodigd voor de erwtensoep met roggebrood en spek; voor de liefhebbers was er zelfs nog een aangenaam Belgisch biertje. Er zijn vervelender dagen !

Omdat er nog tijd over was, werd naar de Polderweg gereden naar project 1.8; een bosje met wat esdoorns, die eruit moesten. Tim Kreetz van Natuurmonumenten kwam nog even poolshoogte nemen; van hem mocht het snoeihout wel het bosje uit. Dat was prettig, want dat scheelt weer een hoop werk en het is ook beter voor de flora in het bosje.

Het dikke hout werd over het ijs direct afgevoerd naar de laadbak.

De volgende dag waren er zelfs 12 enthousiastelingen, die de kou trotseerden en naar de Polderweg waren gekomen. Er werd flink gebuffeld, een enkeling haalde een nat voetje, roodborstjes en een haas hielden ons gezelschap, kampioenschappen paalwerpen (zie Ton in de aanslag); kortom geen moment van verveling. En anders was er wel Koos om je tot de orde te roepen.

Aan het eind van de werkdag was de laadbak vol met esdoorn, een enkele iep en wat meidoorn. Bovendien was er die dag al een keer een wagen met hout weggebracht.

foto: Jan Kleymans

De zaterdag was ingepland om te werken met de vrijwilligersgroep van Natuurmonumenten om een elzenhaag aan de Parkweg te fatsoeneren. Ondanks de ijzige kou (smerige wind bij een paar graden onder nul) fietsten er zo'n 25 vrijwilligers het terrein tegenover de Hamtoren op.

Er werd behoorlijk doorgewerkt en met de 6 leden van onze club was het geplande werk rond 11.00 uur eigenlijk al gedaan. Dus zei Roy (van Natuurmonumenten) dat er nog wel zo'n 50 m elzenhaag extra gedaan kon worden. Aldus geschiedde.

Rond 12.30 uur hadden de meeste vrijwilligers het wel gehad en toog men huiswaarts; voor ons was het ook een vroegertje en rond een uur of half twee wensten we elkaar een prettig weekend. En Jan zou weer voor de foto zorgen.

Op deze zelfde dag sprak één van de vrijwilligers Jan K. aan met de vraag wat wij met het dikkere hout deden. Vanaf dat moment ging het "balletje" rollen en had Koos contact gelegd met iemand van OSM uit Maarssen. Deze sportclub is van zins een tribune te bouwen; daartoe moet er een flink aantal bomen gerooid worden.

Een vrijwilliger van deze club was reeds begonnen met het omzagen van bomen, maar dat was af en toe niet helemaal naar wens gegaan. Of de vereniging landschapsbeheer Vleuten-De Meern het aandurfde om deze klus aan te pakken ?

Koos en ik dachten van wel, toen de situatie ter plekke was bekeken.....

Op woensdag 23 januari gingen Ad, Koos, Sjaak, Bertheke en lange Hans naar OSM om een begin te maken met het omzagen.....

Het bruikbare hardhout is voor onze vereniging en dat kunnen we, gezien de situatie w.b. de essenproblematiek, goed gebruiken.

Intussen is het eerste hout van het sportterrein al op de Buitenplaats gearriveerd.

Er zullen nog wel een aantal woensdagen nodig zijn om dit project helemaal af te ronden. Eén en ander gaat dus geheel buiten ons winterprogramma om !

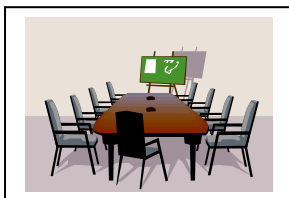
In het volgend Buitenblad komt er een verder verslag van deze extra werkzaamheden.

Bij het "ter perse gaan " van dit Buitenblad kwamen er ook enthousiaste verhalen uit de Zeister bossen. Met name Koos, Sjaak en Tom hebben zich uit de naad gewerkt om in de vorstperiode onder meer eik, beuk en wat naaldhout (voor de muur) naar de Buitenplaats te krijgen.

Ook hiervan een verder verslag in het volgend Buitenblad !

Foto: Bertheke

Binnenste buiten.....

Binnenste buiten..... is een nieuwe rubriek in Het Buitenblad. In deze rubriek doen we verslag op hoofdlijnen van waar we mee bezig zijn binnen het bestuur. Wat houdt ons bezig? Welke discussies voeren we? En welke besluiten nemen we? Voor wie een uitgebreider verslag wil: bestuursverslagen hangen op het prikbord in De Buitenplaats en in de keet.

Op de eerste vergadering van het nieuwe jaar, op 10 januari 2013 bespreken we uitvoerig de **website** van de Vereniging. Willen we de bestaande website verbeteren of een nieuwe website? De opzet die Atja voor een nieuwe website heeft gemaakt heeft ons aangenaam verrast. Deze is niet alleen aantrekkelijk voor de leden en voor het bestuur, maar ook voor onze relaties en voor geïnteresseerden. We gaan hier dan ook voor, ook al realiseren we ons dat het laten bouwen van zo'n website geld kost en om onderhoud en beheer vraagt.

Een tweede punt is de **evaluatie** van het bestuur: wat doen we goed en wat kan beter? Hoewel er veel meer structuur in de vergaderingen is gekomen, vinden we ook dat we slagvaardiger moeten worden, een tijdspad uitzetten (wanneer klaar?) en niet te lang in ad hoc zaken blijven steken; meer aandacht besteden aan inhoud en toekomst van de Vereniging, maar die toekomst wel met vertrouwen tegemoet zien. We gaan elkaar aanspreken op de taken die ieder van ons op zijn bordje heeft.

Een derde aandachtspunt is het **beheer**. Nu Miek Vaarten gestopt is met het beheer van De Buitenplaats zijn we naarstig op zoek naar iemand die het van haar kan overnemen. De advertentie die we in de VAR en De Brug hebben geplaatst hebben nog geen gewenste reacties

opgeleverd. Hans van de Zwet is ondertussen bereid de dagelijkse dingen op zich te nemen, zoals het netjes houden van de ruimte en de aanschaf van klein consumptiemateriaal. Dries bespreekt met Miek de mogelijkheid tot het inschakelen van een schoonmaakbedrijf. Miek blijft voorlopig sleutelbeheer doen en Ruud onderhoudt contacten met externe gebruikers.

Wat betreft de voortgang van de **themagroepen** besluiten we om voor PR en externe communicatie een andere trekker aan te wijzen. Dries pakt dit op. De themagroep financiën schuiven we vooruit in de tijd, omdat de website nu alle aandacht vraagt. De andere groepen lopen.

Volgende bestuursvergadering is op woensdag 13 februari van 13.30 tot 16.30 uur.

Foto: Hans van Aartrijk (31-7-2009)

Enig idee waar dit is ?

Wellicht de laatste keer dat deze "rubriek" te zien is.....
Omdat er niet of nauwelijks op gereageerd wordt, heeft het niet zo veel zin om er mee door te gaan.

Wie toch nog behoefte heeft aan een knuffelkoe, om welke reden dan ook, kan zijn/haar idee ventileren voor 1 maart 2013.
Klara 4 is waiting for you.....

Foto: Hans van Aartrijk

In de rubriek **Reint vertelt.....**

vertelt Reint over het hoe en waarom.

In deze nieuwsbrief neemt hij alvast een voorschot over

De organisatie van het groenbeheer

Een verheugend bericht: uit de nieuwjaarstoespraak van Dries begreep ik dat het bestuur binnenkort een "visie op groen" zal presenteren.

Dit mag je natuurlijk van een groene beheersorganisatie verwachten, maar is toch bijzonder, omdat het na 35 jaar bestaan komt.

En in "de wandelgangen" hoorde ik, dat ik er aan mee ga doen !

Mooi dan ! Maar het maakt in mij wel meteen iets los en ik besloot daarom in het Buitenblad een artikel te wijden aan een zeker even belangrijke zaak: aan de organisatie van het beheer van het groen, zowel lokaal, provinciaal, als landelijk.

Maar het Buitenblad wordt te dik.

Daarom wil ik in de volgende aflevering een analyse geven van de problemen waar me mee te maken hebben en met een beleid dat mij zou aanspreken.

Maar dat het nu niet goed gaat, moge duidelijk zijn.

Grote natuurorganisaties hebben het moeilijk, gemeenten stoten landschapscoördinatoren af, knotgroepen krijgen geen subsidies meer.

Even stoppen nu.....